

1005

1856. Συνθήκη Παρισίων, ἐξ ἄρθρων 34, τῆς 30 Ἰουνίου, ἥς τὸ ἄρθρ. 9 ἐπικυροῖ τὸ ἀνωτέρω χάττι-χουμαγιούν, ἐν 436, III, σ. 70-79.

1006

1859. Προκήρυξις, 25 Μαΐου, Διοικητοῦ Κρήτης Μουσίρη Χουσνῆ πασᾶ,
περὶ ποινικῶν διατάξεων, ἐν 359, σ. 136-137.

1007

1859. Νόμος ΞΕ' τῆς 3 Ἰουλίου, τῆς Πολιτείας Σάμου, περὶ συστάσεως προικός,
ἐν 325, σ. 107-108.

«1. Πάντες οἱ πρὸς σύστασιν προικός συμφωνοῦντες ἢ ὑποσχόμενοι, εἰσὶν ὑπόχρεοι εἰς τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν ἀπόδοσιν τῶν συμφωνηθέντων ἢ ὑποσχεθέντων ἀντικειμένων.

2. Ἡ σύστασις τῆς προικός διὰ τὰ εἶναι ἰσχυρὰ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, ἀπαιτεῖται τὰ γίνηται ἐγγράφως, εἴτε ἐνώπιον συμβολαιογράφου, διὰ τακτικῶν συμβολαίων, κατὰ τύπους συντεταγμένου, εἴτε καὶ δι' ἀπλῆς μόνης σημειώσεως, προσηκόντως ὑπογεγραμμένης ὑπὸ τοῦ προικοδότου, ἢ τῶν προικοδοκῶν ἐν καιρῷ τοῦ γάμου καὶ ὑπὸ τοῦ ἱερέως. Ἐντός δὲ 15 ἡμερῶν τὰ συντάσσεται τακτικῶν προικοσυμφωνία.

3. Ἡ προίξ δύναται τὰ συσταθῆ ἀπὸ μέρους μὲν τῶν γονέων καὶ μετὰ τὸν γάμον, ἀπὸ μέρους δὲ τῆς μελλονύμφου, ἐὰν αὕτη ἔχῃ ἰδίαν περιουσίαν, μόνον πρὸ τοῦ γάμου, οὐχὶ δὲ μετὰ ταῦτα, ὅτε δὲν ἐπιτρέπεται τὰ συσταθῆ, οὔτε τὰ ἀξιοθῆ προίξ ἀπὸ μέρους αὐτῆς.

4. Ἐὰν πατὴρ καὶ μήτηρ συστήσωσιν ἐκ συμφώνου προίκα, χωρὶς τὰ κάμωσι διάκρισιν τοῦ μέρους, ὅπερ προσφέρει ἕκαστος, αὕτη ἐννοεῖται ὡς συσταθεῖσα ἐξ ἴσων μερῶν. Ἐὰν ἡ προίξ συνεστήθῃ ὑπὸ μόνον τοῦ πατρὸς, ἐξ ὑπαρχόντων πατρικῶν καὶ μητρικῶν, ἡ μήτηρ, καίτοι παροῦσα εἰς τὴν συμφωνίαν, οὐδόλως ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολήν, καὶ ἡ προίξ θέλει μένει ὀλοσχερῶς εἰς βάρος τοῦ πατρὸς.

5. Ἄν καὶ ἡ προικισθεῖσα θυγάτηρ ὑπὸ τῶν γονέων τῆς κέκτηται ἰδιά της ὑπάρχοντα, ἅτινα νέμονται οὗτοι, ἡ προίξ ὁμως λαμβάνεται ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων τῶν συνιστώντων τὴν προίκα, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἐναντία συμφωνία».

1008

1860. Βεράτιον πΚ. Ἰωακεῖμ Β',
ἐν 261, Γ', σ. 2739-2749, ἐν 260, σ. 24-33 καὶ ἐν 12, σ. 47-58.

1009

1861. Ἐγκύκλιος Μ. Βεζύρη, σχετικὴ πρὸς τὴν κληρονομικὴν διαδοχὴν
τῶν χριστιανῶν,
ἐν 460, τ. 1, σ. 283. Πρβλ. 406, σ. 152, σημ.

